

Budapest 1910. VI. 21.

Nagysájos Uram!

Igen kérem, ne vegye alkalmatlanságomért,
 hogy én is azelőt számát szaporítom, ake-
 tő. születése napján a családi örömmün-
 csendjét zavarják. Mert szívből farad-
 nál legmelegebb szerencseiránataim,
 amelyeket imé utnár bocsátok abban
 a reményben, hogy nem kevésbé szívesen
 fogadja, mint a hoggyan küldi

igaz hittel
 alázatos szolgálója

Limonyi Jenő